

ת"פ 20/43012 - מדינת ישראל ע"י נגד נדב לנקר ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 20-07-43012 מדינת ישראל נ' לנקר

בפני:	כבוד השופט יוני לבני
בעיני:	הנאשיה
	נגד
	הנאשם

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד חן ריס
נדב לנקר ע"י ב"כ עוה"ד איריס אהרוןוב

גזר דין

רקע כללי וכותב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בביטוי ריבוי עבריות של איוםים והפרת הוראה חוקית. כתב האישום שבו הורשע אוחז שלושה אישומים. בהתאם לaiישום הראשוני, במועד שאינו ידוע במדויק, פורסם מספר הטלפון של ח"כ צחי הנגבי בקובצתה שנתקראת "השולמנים" שברשת פייסבוק. ביום 5.7.2020 שלח הנאשם הודעה טקסט למספר הטלפון של ח"כ הנגבי, וכותב בו כלהלן:

"תתבישיו לכמ אין אחד בכל 120 חברים הכנסת שאפשר להגיד לו כל הכבוד כי פשוט לא עשיתם כלום. ודוקא בתקופה היitem צרכים היכי להוכיח את עצמכם. ולא רק שיכלתם גם הראתם לציבור ב佐ורה היכי ברור מה אתם חושבים זלזול מוחלט ואטיימות שכבר עברה מזמן את גבול התעומת ניגש ביום שנבוא לשבורת הכנסת. אתה המטרה הראשונה מכל האוכל חינם. תתכוון" (הטעויות במקור).

2. הנאשם כתב דברים אלה במטרה להפחיד את ח"כ הנגבי או להקניתו. על רקע זה, ביום 15.7.2020 זומן הנאשם טלפונית לחקירה וסוכם עמו מועד ההגעה. הנאשם לא הגיע לחקירה בשעה שנקבעה, וכשהתקשרו אליו מן המשטרת לברר פשר העניין, מסר לשוטר כי אינו עבריין ואין לו כוונה להגיע לחקירה. משכך הוכרה הנאשם דרוש לחקירה. בחילופי 4 ימים עוכב הנאשם לחקירה בתחנת חריש. הנאשם מסר את הדברים במטרה להפחיד את החוקר או להקניתו. בהמשך אותו יום מסר הנאשם לחוקר כי ח"כ הנגבי יהיה המטרה הראשונה יחד עם "ביבי וכל השרים"; וכי ביום שתהיה מתחאה ונבוא להוביל את הכנסת הוא יהיה הרាជון שיקבל בлок בראש ואני יהיה זה שיחזיק את הבלוקים בידיים". עוד אישר הנאשם כי "אם היה עלי סיכון" היה דוקר את הנאשם ברחוב; והוסיף כי "אם תTARGET מחהה שבאים לסגור את הכנסת, תזכיר את הfrac{1}{2} של". אם תראה אותי שם תדע שאני הולך להרוג מישחו (...)

את כולם, כל ה-120 אוכלי חינם, לא חברי הכנסת". לדבריו, אנשי מחאת העצמאים המכונה "שולמן" יבואו, "זה צבא של הרבה אנשים שאין להם מה להפסיד (...) זה הרבה אנשים שיש להם נשק בראשון ולא רחוק היום שיתחילו לירות בחברי הכנסת". לאחר סיום החקירה, צעק הנאשם כלפי החוקר כי אם יראה את ח"כ הנגבי, יירוג אותו באמצעות ידיו, תוך שהוא מראה לחוקר את שתי ידיו. בהמשך אותו יום, כשהובא למסגרת הרוסים בירושלים, אמר הנאשם: "זה האזרע של הכנסת, חכה שאני יצא מכאן, אתם תשמעו ממי ולא בקטע טוב. יש לי חברים ערבים בירושלים. אני מביא נשק חמוץ להוריד את כולם. אני מביא רובה צלפים. אני הורג את כולם. אתם תשמעו על פוגרים בכנסת. אני היום יוצא מכאן, אתם תשמעו עליי". הנאשם אמר הדברים אלה לחוקר במטרה להפיחו או להקניטו.

3. לפי עובדות האישום השני, ביום 28.7.20, במסגרת בקשת המדינה לעצור את הנאשם עד תום ההליכים בגין המעשה נושא האישום הראשון, קבע בית המשפט (כב' השופטת א' אורן) כי על הנאשם לשחות בפיקוח אנושי במשך כל שעות היממה על ידי מי ממפקחיו, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. חרף כך, ביום 20.8.2020 הפר הנאשם את הוראות בית המשפט ונוהג ברכוב לבדו, ללא פיקוח אנושי, בסמוך ליישוב חריש. לאחר שנעצר על-ידי שוטר שביקש לכתוב לו דוח בגין נהייה ברכוב מבלי שעבר טսט, הטיח בו הנאשם: "קוקסינל, שמן, טיפש, חמאר, טמבל, אפס", ווסיף: "המוח שלך קטן מדי בגלל זה אתה שוטר בגלל זה אתה לא גבר ואין לך גבריות, המוח שלך קטן מדי בשכל להבין מה עשית בחיים". עוד אמר הנאשם לשוטר: "תמשיך לרשום דוחות כי אתה שלך שילך לך לרטן מהסוג הכى קשה שיש והמון תרופות"; "השוטר הכי טמבל שפגשתי בחיים ופגשתי טמבלים"; "שילך לך לתרופות כל הדוחות האלה לרטן הכى חמור"; וכן הפנה לעברו אצבע משולשת והואכה בניירת המשטרה. בגין מעשים אלה יויחסו לנายนם עבירה של הפרת הוראה חוקית.

4. לפי עובדות האישום השלישי, ביום 10.10.2020 שלח הנאשם מפרופיל הפיסבוק שלו לפרופיל הפיסבוק של השר לביטחון פנים, אמיר אוחנה, את הדברים הבאים: "אהה אדון סנדק", "איך זה להיות בעליים של מיליציה?", "אהה?", "תשאל את צחי הנגבי ומיקי זוהר מי אני?", "לא רק שאתה בושה לעמך אתה בושה לעוד קהילה", "עצב מה שמעמד עווה", "אל תדאג בקרוב תרד מהכיסא" ולא בדרך דמוקרטי מבטיח לך", "תתחל לחייב את המיליציה يا אפס". במעשהים אלה, איים הנאשם לפגוע שלא כדיןبشر, על קב"ט המשרד לביטחון פנים וראש האגף, בכוננה להפחידם או להקניטם.

תסוקיר שירות המבחן

5. כאמור, ביום 7.4.21 הודה הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן והורשע בדיינו. בהמשך לכך, הורה בית המשפט לשירות המבחן להכין תסוקיר בעניינו של הנאשם.

6. בתסוקיר, עמד שירות המבחן על נסיבות חייו של הנאשם, ובכלל זה על הקשיים הלימודים שהוא מנת חילקו (שחרף קווומם הצליח להשלים 12 שנים לימוד); על מאמציו שנשאו פרי לשרת בצבא על אף משקל עוזף; ועל מאמציו להקים עסק, שעלויפה, עד שנאלץ לסגורו בשל מגפת קורונה. עוד עמד שירות המבחן על כך שmagil צעיר נאלץ הנאשם להתמודד עם מצבו הבריאותי הקשה של אביו, עד שהה נפטר בהיותו של הנאשם בן 15; ועם מצבה הסוציאאקונומי הנמוך של משפטחו, שמנתה 10 נפשות ונאלצה לגור בסביבת אוכלוסייה שולית וערבנית בעיר

נתניה. בצד זה, עמד שירות המבחן על הפנמותו של הנאשם את חומרת מעשיו, על חריגותם וחד פעמיותם, וכן על דבריו כי ביצע אותם נוכח המצוקה שחש עקב הצורך לsegor את עסקו, והטסכול שחש מדבריו של ח"כ הנגבי שלפיהם הוא אינו מאמין שישנם אנשים בישראל שאון להם מה לאכול.

7. שירות המבחן התרשם כי מעשי הנאשם בוצעו לנוכח הלחץ שבו היה נתון באותה התקופה, שיכל והתעצם בשל חווית חוסר הוודאות, השפעת הרשות החברתית וחווית קיפוח וחוסר נראות. לפי התרשומות השירות, העבירה אינה משקפת את התנהוגותו של הנאשם בדרך כלל, שכן הוא אינו מתאפיין בדףויי חשיבה והתנהוגות אלימים או עבריניים, אלא ב蓋יות מחשבתייה, יכולת לבחון את התנהלותו באופן ביקורת ולהבין את הפסול שבמעשיו, יכולת למצוא פתרונות אדפטיביים במצב דחיק. על יסוד כל האמור, סבר השירות כי קיימת רמת סיכון נמוכה ברמת חומרה נמוכה להישנות עבירות דומות בעtid, והמליץ להסתפק בעונש של של"צ בהיקף ממשועוט של 200 שעות.

8. בהמשך לדברים האלה הורה בית המשפט ל厴בודות שירות לבדוק את התאמתו של הנאשם לעונש של עבירות שירות. הממונה על עבירות שירות מצא כי הנאשם כשיר לביצוע עונש של עבירות שירות, והמליץ כי זה יבוצע בעיריית חדרה - רובע בית אליעזר.

טענות הצדדים

9. לטענת המאשימה, עבודתו של מקרה זו מציבות אותו ברמת חומרה גבוהה. ראשית, הנאשם התקשר למספר הטלפון האישי של ח"כ הנגבי במטרה להפיחו. שנית, הנאשם סייר להגעה לחקירה שלאליה זומן בעניין זה. שלישי, כשהסביר ניאות להגעה לחקירה, לא זו בלבד שהנאטם לא חזר בו מהדברים שאמר, אלא שהוא הוסיף כי בכוונתו לדקור את ח"כ הנגבי ברחוב לו היהתו לו סיכון, וכי עומדת אחריו קבוצת אנשים שלה רישון נשך. רביעית, גם לאחר סיום החקירה המשיך הנאשם לאיים שייעזר בחבריו "הערבים מירושלים" שלהם נשך לצורך הגשת מטרותיו, והוסיף כי "עוד ישמעו ממנו". חמישית, שלושה שבועות לאחר הדברים האלה, ובעוודו נתן תחת תנאים מגבלים, הפר הנאשם את התנאים, ובתווך כך קיל שוטר,இיחל לו כי יחלה בסרטן, הפנה לעברו אכבע משולשת, והכח בניידת המשטרה. לפי המאשימה, רצף התנהוגויות זה, הנעשה במקומות שונים, בנסיבות שונות, כלפי אנשים שונים ולאורך פרק זמן ממושך, מלמד כי הנאשם נעדר כל מראה מן הדין וכי אינו מיחס חשיבות למוסדות המדינה, לרבות בתים המשפט, ח"כים ושרים. לדידה, משעה שאין מדובר באקט חד פעמי אלא בהဏולות ממושכת שהשתרעה על פני מספר חודשים, הרי שיש להתייחס לדברי הנאשם ככאלה שנאמרו בכוונת מכoon, ולדוחות את הטענה כי הדברים נאמרו בעקבות תחושים לחץ ושלא מתוך כוונה.

10. לפי המאשימה, רף הענישה בעבירות מסווג זה הוא עונש של מאסר בפועל מאחריו סORG ובריח. לדבריה, אין לקבל בהקשר זה את המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה של שירות למען הציבור. לטענה, נוכח מעשי הנאשם, יש להטיל עליו עונש מרתייע ולבדר את הגשת האינטרס הציבורי על שיקולי השיקום. על יסוד הדברים האלה, עותרת המאשימה לכך שבית המשפט יקבע מתחם הנע בין תשעה וחמשה מאסר מאחריו סORG ובריח ועד 18 חודשים, הצד קנס כספי ופיזי, ויטיל עונש בתחום המתחם.

11. הנאשם טוען מנגד כי עובדות המקרה מתארות אירוע נקודתי בעל דרגת חומרה נמוכה יחסית. לדבריו, האיומים שהושמעו כלפי ח"כ הנגבי היו כלליים, הם לא הוטחו בח"כ ישירות, אלא בעקיפין, ולא השפיעו כלל על עבודתו. לדבריו, בנגד לדברי המאשימה, רף הענישה בעבירות איומיים מן הסוג שבו הוא הורשע נع בין שירות לungan הציבור לבין עבודות שירות. בצד זה, יש לתת את הדעת לרקע שבו בוצעו המעשים, לנسبות חייו הקשות המתבטאות בכך שהתייחסם מאב בגיל צעיר, למצוקה הכלכלית שמננה סבל, ולסערת הרגשות שחש כפועל יצא של דבריו של ח"כ הנגבי. בנסיבות עניינו, ובשים לב גם להיעדרו של עבר פלילי ולהמלצת שירות המבחן, עותר הנאשם לכך שעונשו ימוקם בחלק התיכון של מתחם זה.

12. בתום טיעוני הצדדים, ניצל הנאשם את "זכות המילה الأخيرة". במסגרת זאת, הביע הנאשם חרטה על מעשיו, הדגיש כי עבר תהליך שיקומי משמעותי שככל הקמת משפחה, והזכיר כי בלבד מאירוע זה, הוא מעולם לא הסביר עם החוק.

דין והכרעה

13. תיקון 113 לחוק העונשין - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה (להלן: **תיקון 113**), יצר מגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש: תקופה נדרשת הכרעה בשאלת מספר האירועים הנכללים בעבודות כתוב האישום, וכפועל יוצא בשאלת מספר מתחמי העונישה שעל בית המשפט לקבוע. בשלב השני, יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעקרון המנחה - הלימה בין חומרת מעשה העבירה בסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בתוך כך יתן בית המשפט דעתו לשולש פרמטרים: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות העונישה הנהוגת; והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב השלישי, יבחן בית המשפט את הנסיבות אשר אין קשורות בביצוע העבירה לרבות נסיבותו האישיות של הנאשם, ובהתחשב בכל אלה, כמו גם בשיקול הרתעת היחיד והרבבים, יקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונישה. חריגה מהמתחם תתאפשר רק במקרים חריגות של שיקום, או בהתקיים צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור (ראו סעיפים 40-41 לחוק העונשין).

מספר האירועים בענייננו

14. בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), מספר פעולות ייחשבו לאירוע אחד כשייש ביניהם קשר ענייני הדוק, וזה יימצא כשיעור סמיוכות זמן או כשהן חלק מאותה תוכנית עברינית, אף שבוצעו לאחר זמן לא קצר. בהתאם לכך, ניתן שUberין יבצע מספר רב של פעולות שונות להפריד ביניהן, ושהוא אף היה יכול לחזור לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עברינית אחת, וכך גם אירוע אחד.

15. בע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (3.9.2015) הוסיף בית המשפט וקבע כי מטרת החלוקה לאירועים היא להנחות את בית המשפט להעניק משקל ראוי לכל אירוע בנפרד במידה רבה יותר משהי מקובל בפסקה עבר

لتיקון. לפי קביעתו, קביעת מתחמים נפרדים מקדמת את האחדות בענישה, כיוון שהיא נותנת לבית המשפט כל' ללמידה אנלוגיה לMKרים אחרים, ובד בבד מחזקת את התכלית העיקרית של התקון, כי העונש יהלום את המעשה. באותו מקרה הוצגו שני מבחנים שינוו את בית המשפט בעת שהוא מカリע בשאלת החלוקה לAIRουים: הראשון, מבחן עובדתי, שבגדרו יבחן אם העבירות מאופיינות בתכונן או בשיטתיות; אם הן התבצעו בסמיכות זמן ומקום; אם עבירה אחרת נועדה לאפשר ביצועה של האחרת או הימלטות ממנה וכיוצא באלה. השני, מבחן נורטובי, שבגדרו תבחן השאלה אם ראוי לראות את העבירות ככמה AIRουים נפרדים, וזאת "במיוחד במקרים שלMANDATE צב שבו עבירה הקשורה בעבירה אחרת 'יבולע' באותה עבירה, ולא בזכות להערכת הרואה לה בנסיבות העניין" (פסקה 25).

16. ישום מבחנים אלה על נסיבות ענייננו מביאני למסקנה כי המסתכת העובדתית מקיים שני AIRουים: הראשון, כולל את עובדות האישום הראשון והשני; והשני - את עובדות האישום השלישי. הכללת אישומים 1-2 בגדר AIROU אחד, נובעת מכך שמדובר במסכת עובדתית אחת - שבה שני מוקדים הקשורים זה זהה באופן הדוק: האחד, עבירות האיוםים עצמן, על האופנים השונים שבוחן בוצעו והגורמים השונים שclfיהם הופנו; והשני, פעולות שביצעו הנאשם אגב ניסיון שלא לקיים את המגבילות שהוטלו עליו בעטיים של האיוםים. בסיס נוסף לראיית אישומים 1-2 כAIROU אחד נוגע לקרבת הזמן ביניהם וכן לעובדה שבצד הפגיעה באינטרס הציבורי, האיום הושמעו, בעיקרם, ביחס לאדם קונקרטי אחד, כשהאיומים הננספים לבשו אופי יוטר. בהקשר זה יובהר כי אין בסיווג המעשים כAIROU אחד כדי לאין את המשקל שיינתן למספר הפעולות שהרכיבוו, למשל, לפרק הזמן ביןיהם ולדפוסן החוזר (ראו והשו ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ**, פסקה 46 (15.2.2016); ע"פ 9668/16 **אלן נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (11.2.2018); ע"פ 8146/16 **אנטילן נ' מדינת ישראל**, פס' 15 (6.2.2018)). האישום השלישי לעומת זאת, אף שהוא דומה בחלק מסוימנו לאישום הראשון, התקיים בחלוף זמן ממונו, שלא חלק מתכנית או ממהלך שיטתי, וחשוב מכל אלה - תוך פגיעה באדם נבדל נוסף - השרओונה, דבר המצדיק את הפרדתו לכדי AIROU נפרד, פן "יבולע". על אף החלוקה לשני AIROUים, חלק מההיבטים הדומים בשניהם ידונו במשותף.

קביעת מתחם העונש הולם

17. קשה לחלק על החומרה היתרה אשר נודעת לעבירה האיוםים. ודוקן: המשמע איומים לפני חברו, מבקש באמצעות האים להשפיע ואף לשלול את חופש הרצון של המאים, להביאו לפעול בהתאם לרצון המאים, והיכול מתוך חשש מנימוש האים. בהקשר הפליטי זוכה עבירת האים למשנה חומרה, שכן איום המופנה לפני איש ציבור ביחס לתקפו אינו מתחזقا באים לפני האדם הפרטיאלי הוא מופנה, אלא יש בו משום ניסיון לפגוע בסדרי השלטון ובאושיות המשפט. הפנית איום לפני נבחר ציבור מבקשת להשפיע על מהלכו, לשבש את שיקול דעתו, ולפגוע בדרך זו בהליך הדמוקרטי, בבחירה הבוחרים ובמנהל התקין. כפי שצוין באחת הפרשנות -

המשמעות איומים נגד איש ציבור היא רעה ככוחה לפגוע באושיות הדמוקרטיה, וזאת גם במקרים שבהם איש הציבור עצמו אינו מודע כלל לאים שהושמע לפניו. איום המופנה נגד איש ציבור מערער את הסדר החברתי, ובנסיבות המתאימות יהיה בו כדי לזרע את שלונות נפשו של כל אדם מן היישוב השומע את האים. אין ספק כי בנסיבות של איום כזה ליזור פחד לבב שומו, ואם אכן זו הייתה כוונת משמע האמירה, כי אז מדובר באים לכל דבר ועניין. ודוקן: אין לבלבל בין איום על איש ציבור לבין דברי ביקורת, שהם לגיטימיים וחוסים תחת הגנת חופש הביטוי (רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 95, 114 (2006)).

18. תוכנן של הדברים שמסר הנאשם, שככלו איום על חייהם של שני נבחרי ציבור - בצד איום כללי יותר על חברי הכנסת כולם, וזאת במספר הגדמניים שפער של מספר חדשניים ביניהן, בשל עניינים הקשורים בתפקידם, תוך שימוש בשפה בוטה וחסרת עכבות, ובairוע הראשון אף תוך הצבעה על הדרכם והאמצעים שבהם בכוונתו לפעול כדי למשוך את מבקשו (דקירה ברחוב/בלוק בראש/סיכון/הרג בידיהם/נשים שיש להם נשך ברישון/חברים ערבים בירושלים/רובה צלפים/נשך חם/פוגרים בכנסת), כל אלה מעמידים את מעשי הנאשם ברגע חומרה ממשמעו. וכך יש להוסיף כי הגם שחומרת המעשה אינה מתאينة אף אם חברי הכנסת שלהם ייעד האיום לא היו מודעים לו, העובדה שבמקרה דין האיומים נשלחו שירות למספר הטלפון של ח"כ הנגבי ולחשבו פיסבוק של השר אוחנה, כדי שאלה יגעו אליהם, מחדד את חומרת המעשים. הפניה לח"כ הנגבי באמצעות מספר הטלפון הפרטיו שלו, שלא נתען כי משמש אותו גם לשם מגעיו המקצרים עם הציבור, מוסיפה אף היא לדבריו משנה תוקף.

19. וכך יש להוסיף את העובדה שמעשיו של הנאשם לא היו בבחינת גחמה של רגע או מעידה בלתי מתוכננת. תחת זאת, המעשים בוצעו לאורך תקופה לא קצרה, שככליה סוגים שונים של איומים כלפי שני נבחרי ציבור שונים, הצד איום על הח"כים כולם. לא זו בלבד שחקירותו בפני הרשות לא גרמה לנאים להתעשת או להימלך בעדותו, אלא שהיא בה כדי להעצים את חומרת הדברים שבחר להשמע. כיצד, אדם הפוגע בעורם החברתי המוגן מטהר שיצרו גבר עליון אינו דומה לאדם המתכוון את מעשיו בקור רוח. ככל שהייתו לנאים שאתה להרהר בדבר ולבחון את מעשיו בזורה שוקלה, וחרף בכך לבצע את העבירה, כך גילה מידת אשמו.

20. בכל הנוגע לairוע הראשון, היבט נוסף של חומרה נגזר מהעברית של הפרת הוראה חוקית שנתלוותה למעשי האיום של הנאשם. חומרתה של עבריה זו בענייננו מתבטאת בכך שהנאום לא פגע רק בערך של שמירה על שלטון החוק וכיבוד הcustoms הניתנים על-ידי רשות מוסמכת, אלא שהדבר געשה בהתרסה, בנסיבות, תוך הטחת גידופים קשים וקללות בשוטר, וכל זאת מתוך רצון לבטא זלזול ובוז כלפי גופי האכיפה.

21. מנגד, יש לתת את הדעת לעובדה שחלק ממרכזי מטהר האיומים החמורים שהשמעו הנאשם באirוע הראשון לא הופיעו ושירותם כלפי מושא האיום, אלא נמסרו במסגרת חקירה משטרתית על אותם המעשים עצמם, אשר ספק אם היה לנאים מקום להניח כי הגיעו לאזניו של הח"כ. עוד יש להתחשב בכך שמדוברות כתוב האישום לא ברור בדברי האיום נמסרו באופן שיווד להגיע לכל עלם - דבר שעשוי היה להגדיל את אפקט הפגיעה. כן יש לחת את הדעת לכך שהאיומים שהופיעו למספר הטלפון של ח"כ הנגבי לבשו אופי כליל ויחסית, ולא התאפיינו בתיאור קונקרטי (זו את בשונה מן האיומים בחקירה), כמוותם גם האיומים שהופיעו לשר אוחנה באמצעות רשות פיסבוק. עוד יש להוסיף שהאיומים מושא airוע השני נמסרו במסגרת רשות האינטראנט היוצרת ריחוק מסוים, ולא "פנים אל פנים" או באמצעות הטלפון, וכן שהם נשלחו במסגרת רשות פיסבוק, שבמסגרתה לא אחת נכתבו ביטויים חמורים ללא שקדמתם להם מחשבה עמוקה. כל אלה עשויים להפחית במידה מה מהחשש מימוש האיום ולהקנות ממידת הקונקרטיות שלו. לבסוף יש לציין כי דברי האיום שנכתבו לא השפיעו בפועל על התנהלותם של חברי הכנסת.

22. הנאשם מבקש כי בית המשפט יוכל עמו בשם לב למצוקה הכלכלית שהייתה מנת חלקו כל חייו ושביעיטה הגיב בזורה נסערת לדברי ח"כ הנגבי. טענת הנאשם היא, אם כן, שהמניע לביצוע העבירה הוא בבחינת נסיבה לכולה.

אפילו נניח כי יש ממש בטעنته של הנאשם בדבר נסיבות חייו הקשות, הרי שנסיבות שכאה אין יכולות לספק לגיטימציה לאוים באלים. דווקא בשל החשיבות היתריה שהדמוקרטיה מיחסת לחופש הביטוי, למתייחת ביקורת והשמעת מהאה, נדרשת עירicת הבדיקה ברורה בין כל אלה לבין אוים באלים, שאחרת תיפגע זכות המאה עצמה. מילא, אף לשיטת הנאשם, לא ברור כיצד ניתן לקשור בין מצוקתו הכלכלית לבין (למצער) חלק מדברי הגידופין שהופיעו לשוטר ולדברים שכותב מאוחר יותר לשר אוחנה.

מדיניות הענישה הנהוגה

23. כל אחד מהצדדים הציג לפני פסיקה לתמיכה בטעنته. אסקור עתה כמה מפסקי הדין הרלוונטיים:

א. בע"ג 22-01-43248 **מדינת ישראל נ' בן דור** (18.5.22) נדון ערעור המדינה על קולות עונש בעבודות השירות שהוטל על נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות אוימים, לאחר שאיים בפגעה שלא כדין בגופו של ראש הממשלה, בנימין נתניהו, באמצעות חשבון הטוויטר ("משהו יודע על הכנות להתקשות בראש הממשלה? משהו מכיר... נראה לי הגיע הזמן נראה לי הגיעו מים עד נפש!!!); וכן לאחר שאיים על בנו באמצעות אותו חשבון ("יאיר כפרה... כל כלב ביג' יומו... ותעשה טובה לך תמצוץ לאمير אוחנה תירגע קצת... אתה לחוץ... מה קרה הבית רועד? הקירות דקים שומעים את הלב שלך וופק"). בהמשך לכך, במסגרת חקירותו, אמר הנאשם "אני נעצר בגל' שזה ראש הממשלה התלונן, עכשו אם אני נעצר בגללו אז שימות עכשו, בןazonה, שימות עכשו, זה מעצר פוליטי"). בית המשפט נתן דעתו לחומרת האוימים, בכך שהם נמסרו בשלושה אירועים שונים וכן לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות אויים, שכן גם עונש מסר מותנה בין שישה חודשים. על יסוד זה, ולאחר שלא ראה לתת משקל מכריע לנסיבות האישיות של הנאשם, הטיל בית המשפט על הנאשם עונש של עשרה חודשים מסר, תוך שהוא מציין כי אין בעונש זה כדי למצות את הדין עם הנאשם, וכן הפעיל את עונש המסר המותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שscr העונש שהוטל הוועמד על 13 חודשים מסר. מקרה זה חמור מהמקרה של פנינו, בעיקר בשים לב לטיב האוים, למידת הקונקרטיות שלו ולהגנתו לכליعلام, ובכל הנוגע לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה - בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם.

ב. בע"פ (מחוזי נצ') 1194/05 **דן נ' מדינת ישראל** (13.6.2006) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור שהגיש הנאשם שהורשע בעבירות אויים בכך שהתקשר אל אמו והודיע לה כי בכוונתו לרצוח את ראש הממשלה ואת שר הביטחון בעצרת קרוביה שהיתה אמורה להתקיים. בית המשפט המחוזי הקל, כאמור, בעונשו של המערער, והמירו לעונש של מסר בעבודות שירות, לאור נסיבותיו האישיות, מצבו הנפשי והליך טיפולו שעבר באותה עת. מחד גיסא, מדובר במידה גבוהה יותר של קונקרטיות מזו שבענינו, תוך הצגה של מועד ספציפי להגשמת תוכנית לרצוח את ראש הממשלה ושר הביטחון. מנגד, חלק מהנסיבות שליוו מקרה זה - כמו העובדה שהדברים נמסרו רק לאמו של הנאשם, ולא נעשה ניסיון להפנותם לגרום המאיים, לציבור בכללו או לגורמי האכיפה, כמו גם העובדה שמדובר באירוע בודד של אויים - קלות מלאה שבמקרה של פנינו. לכל אלה יש להוסיף גם נסיבות אישיות ובריאותיות חריגות, שאין מתקינות, ولو באותה מידת, במקרים דומים.

ג. בת"פ 45960-09-16 **מדינת ישראל נ' ינאי** (23.4.2018) הורשע הנאשם בכך שביעצמו של הליך גישור בבית הדין הרכני הגדל בירושלים, איים על גירושתו ועורך דינה תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. בין היתר אמר הנאשם בדיון: "אני אשרוף את השופט נחנון פישר. אני אביא בנזין ואשרוף אותו אם אני אבוא לדין מחר", וכן "אני אקח בנזין ואשרוף את בית המשפט ואת השופט הבן זונה זהה", "תמותו כולכם". בית המשפט "יחס חומרה מיוחדת לאינויו הנאשם", שהיה "קונקרטיים וחמורים", הושמעו בתוקף כתלי בית המשפט ובונכות הדין המגשר בתיק וכונו כלפי שופט, אף שלא השמעו כלפי שירות. מנגד, נתן בית המשפט דעתו גם לכך שהדברים נאמרו ברגע של כעס ותסכול שבו כשל בלשונו. לאחר שנתן דעתו גם לעברו הפלילי של הנאשם (אף שמהה הרלוונטי חלפו שנים לא מעטות), השית עליו בית המשפט עונש של 6 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה בשתי ערכאות (רע"פ 8253/18). מחד גיסא, מדובר באימם בעל מידת גבואה יותר של קונקרטיות מזו שבפניו, הנעשה בתוקף כתלי בית המשפט תוך נקייה במועד ספציפי. מנגד, מדובר בדברים שנאמרו באופן חד פעמי בהמשך לדין, דברים שבית המשפט מצא כי מקורם ב"רגע של כעס". בשקלול האמור, ולאחר שמי מביא בחשבון, בגדיר הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, את עברו הפלילי הרלוונטי היישן של הנאשם, נדמה שמדובר במקרה בעל רמת חומרה מעט נמוכה יותר מזה שלפניו.

ד. בת"פ 29069-12-14 **מדינת ישראל נ' צלאח אלדין חאג'** (28.2.2016) הורשע הנאשם שבעת היותו אסיר הוא פנה לסתור ששימש סגן מפקד צוות ביחידת נחנון, אמר לו ש"ידחוף לו אלה בתחום" (כך לפי גזר הדין) והמשיך לקלל, ולאחר מכן הוסיף "אל תדאג אני שופט 30 חדש, אשחרר ואגיע אליך מהר". בחקירהתו בגין מעשים אלה שהתקיימה מספר שבועות לאחר מכן, אמר הנאשם לחוקר שאליו פתח המתלון את הדלת, הוא היה רוצח אותו, והוסיף כי אם מטרידים אותו הוא יכול לרצוח, כי כך נכתב בקוראן, ובהתאם אם הדלת הייתה פתוחה, הוא היה הורג את הסטור. בית המשפט עמד על חומרתם הרבה של דברי האיים ועל אופיים הבורר, הבוטה והחיד שמעני ומצא כי הם מצויים ברגע העליון מבחינת החומרה. על רקע זה העמיד בית המשפט את מתחם העונשה על טווח שבין 6 ועד 18 חודשים מאסר בפועל. בשקלול הודיעתו של הנאשם ומנגד עברו הפלילי והימנעותו מלhibיע חרטה, השית בית המשפט על הנאשם עונש של 8 חודשים מאסר בפועל וקבע כי 4 מתוכם יוציאו במצטבר למאסרו הנוכחי. בשים לב לאופי האיים, מידת הקונקרטיות שלו וטיבו והעובדת שוצע פנים מול פנים בשעה שה הנאשם אסיר, וכן בשים לעברו הפלילי החמור והעשיר של הנאשם, מדובר במקרה חמור מזה שלפניו.

ה. בת"פ 33360-07-17 **מדינת ישראל נ' מאיר** (3.11.2019), הורשע הנאשם לאחר הוכחות בעבירה של איומים, לאחר שפרום באינטרנט תגוביית לפוסט בפייסבוק שעסוק בשימוש בצדורים חיים ב망זר הערבי לצורכי חגיגות, במילים אלה: "ואחמד טיבי בוכה על כך ששוטרים משתמשים בנסק כי כשהם נכנסים לבצע מעצר. ואני אומר למה נשק כי ומעצרים, פשוט למחוק אותם מהאויר עם השכנים התמיימים שלהם. ואחמד טיבי אני יהיה יותר משמה לדפוק לך כדור בראש". בית המשפט זקט לחומרה את העובדה שה הנאשם איים על נבחר ציבור - על המשמעויות הנלוות לכך, אך נתן דעתו לקולה לכך שמדובר בפרסום בראש הפיסבוק שהוא חלק ממשיח שנאה רוח, לכך שהוא פנים לא השמע פנים אל

פנימם וشنוסת האIOS איננו מחייב במפורש על ודאות לגבי מימושו. בשקלול כל אלה, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי למאסר בעבודות שירות, ובשים לב למכתב התנצלות שכתוב הנאשם לח"כ טיבי ולהיעדרו של עבר פלילי, גזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס. בהשוואה לעניינו, נראה כי מקרה זה קל יותר מן המקרה נשא האיסום הראשון - הן בשים לב לכך שהדברים נמסרו בהזדמנות אחת בלבד (בשונה מעניינו שבו חזר הנאשם על הדברים ואף הסלים אותם בחקירה המשטרתית); הן בכך שנמסרו בפייסבוק לעומת המקרה שלפניו שבו הדברים נמסרו בטלפון המעשה במקרה דנן; הן בכך שנמסרו בפייסבוק לעומת המקרה שלפניו שבו חזר הנאשם על דבריו הפרטיא; הן בכך שלא לו בעבירה נוספת. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה - יש במסמך התנצלות שנשלחה לח"כ טיבי כדי להעיד, על פניו, בצורה משכנעת על חרתה.

. במת"פ 20-09-61553 מדינת ישראל נ' אדרי (29.9.2021) הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות של איומים וניסיון איומים. בהתאם לכטב האיסום שבו הורשע, שלח הנאשם בשעות הלילה מחשבו ה"פייסבוק" שלו הודעות פרטיות בשתי הזדמנויות שונות, לעומת העסקי של ח"כ אלי אבידר מפלגת "ישראל בитנו" שבו כתוב "אתה צריך כדורי בראש דחוף". להודעה הראשונה אף הוסיף סימן קריאה. המתמחה המשפטי של ח"כ אבידר קרא לפחות אחת מההודעות אלה. בית המשפט עמד על החומרה שבשליחת הודעת איום לח"כ, אך בד בבד ציין כי משעה שמדובר באירועים שנשלחו בפייסבוק, שלא נלווה להם איומים נוספים ושלא השפיעו על עבודתו הח"כ, מדובר בנסיבות המצויים ברף חומרה נמוך באופן יחסית. על רקע זה קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ושל"צ ל-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות. בשים לב להודיתו של הנאשם, להחרטה שהביע, ולמצבו הבריורתי, הטיל בית המשפט על הנאשם עונש של מאסר על תנאי ושל"צ. מקרה זה נופל בחומרתו מהאיוע הראשון - בשים לב מידת הכלליות הגבוהה יחסית והكونקרטיות הנמוכה יחסית שבו נאמרו הדברים, לעובדה שנמסרו ברשף הפיסבוק ולעובדיה שלא לו בעבירות נוספת.

. במת"פ 15-10-28808 מדינת ישראל נ' שבאייב (7.7.2021, 8.8.2021) הורשע הנאשם לפי הודהתו בכך שלח הודהות מחשבו הפיסבוק שלו, לחשבון הפיסבוק השיר ומזהל על-ידי ח"כ עיסאווי פריג' מפלגת "מרץ", הודעות שהתקבלו ונקרו על-ידי האחרון. בהודעה הראשונה כתוב: "عزيز לא בא לי לדבר איתך. אלוקים שופט"; בשניה כתוב: "וחבל אם אני אتفس אוטך איזה יום"; ובשלישית (שכללה מספר הודעות), שנכתבה לאחר שחח"כ מתח ביקורת כלפי שיר של הזמר עمير בנין, כתוב "מה אתה לא יכול לסתום את הפה שלך יbin אלף זונות", "אתה בכוח רוצה כדורי בין העיניים", וכן "תרד מעمير בנין. זאת אזהרה". בית המשפט עמד על כך שבדח חומרת האיים, ניכר כי מדובר בתבתואיות ספורות שנשלחו באמצעות המרשות, אשר לצדן לא קיימים כל סמנים שיש בהם להעיד על כוונת פגיעה במלוןך"; וכן ש"האמירות עצמן, חרף נסchan המאים, לא מצויות בצד החמור של סקאלת החומרה". עוד עמד בית המשפט על חלוף הזמן בן 7 שנים מן האירועים, על כך שהם בוצעו כשהנאשם היה בן 20 "על רקע גילו הצער, תלישתו ואישיותו הבלתי מגובשת"; על הקשיים שחווה באותו ועל היעדרו של עבר פלילי. על יסוד דברים אלה, קיבל בית המשפט את עתירת הנאשם לביטול הרשעה. נסיבותיו של מקרה זה קלות מלאה שבעניינו: האIOS כליל יותר, קונקרטי פחות, אין כולל תכנית או הצבעה על דרך מפורטת שבה יצא אל הפועל, נשלח באמצעות הפיסבוק ולא לטלפון

הפרטי, יועד לאדם אחד והיה ספורדי באופיו. בצד זה, חלף זמן רב ממועד ביצוע העבירה, וזה בוצעה כשהנאשם היה צער בגילו ותלוש.

ח. בת"פ 32455-02-16 **מדינת ישראל נ'abo עסא** (26.6.2018) הורשע הנאשם בהסדר טיעון בגין שאיים באמצעות מכתב על ראש המועצה בישוב שבו התגורר כי יפרסם תמונה שלו במקומות המשמש להימורים, דבר שיגרום לכך שישים את תפקידו ו"ילך הביתה". בהמשך לכך נפגש המתلون, בהנחהית משטרת ישראל, עם הנאשם, וזה איים עליו פעמי נספת כי אין לו מה להפטיד, וכי המתلون רשאי "להתפלל עם הנביא" כדי שהסרתו לא יפורסם. בית המשפט עמד על חומרת עבירות האויומים, אך הוסיף כי עצם המידע שלפיו ראש המועצה משתתף בפעולות הימורים היא עובדה שעשו היה להיות בה עניין לציבור, אלמלא דרך האויום שבחר הנאשם לנוקוט. על רקע זה קבע מתחם עונשה שנעה בין מאסר מוותנה ועד לשנת מאסר בפועל, וחיף עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות - עבר שנים חלפו ממנו, העמיד את העונש בתחום המתחם. מקרה קל זה במידה ניכרת מהמקרה שבענינו. אמן חלק מהאויומים נמסרו פנים מול פנים, ואולם קיימים פער ניכר בין אויום במטרה להביא להדחת ראש מועצה מתקיים לבין אויום בהמתה על שני חברי הכנסת. אופי האויום, מהותו וטיבו, וכן המידע הכלול בו מצויים, אפוא, ברף נמוך במידה ניכרת מזה שבענינו.

24. בסופה של דבר, יש לזכור כי השיקול בדבר אחידות העונשה, עם כל חשיבותו - בפרט לאחר תיקון 113, אינו שיקול העומד בפני עצמו, והוא רק אחד מבין השיקולים שיש לשקלול כדי להגיע לתוצאה העונשית הרואה, על יסוד הנתונים האינדיבידואליים והנסיבות האישיות של כל נאשם (רע"פ 3173/09 **פראגן נ' מדינת ישראל**, פסקה ט"ז (5.5.2009); רע"פ 107/08 **אלמהדי נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (3.2.2012); רע"פ 14/07 7907 **זאנה נ' מדינת ישראל**, פסקה 24 (22.2.2015)).

קביעת המתחם

25. בשקלול כל הנתונים שלועל, מצאתי להעמיד את המתחם בגין המקירה הראשון, הכלל כאמור את שני האישומים הראשונים, ומتابעי באויום בעל רמת קונקרטיות לא מבוטלת (במסגרת החקירה), ביצה שנשלחה לטלפון הניין, במהלך מתרחש, ובעבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית שבוצעה אגב התרסה והתחת גידופים בשוטר, על **טוווח** שבין מאסר בדרכן של עבודות שירות לפרק זמן של שבעה חודשים לבין עונש של 15 חודשים מאסר בפועל, **בצד קנס כספי**.

26. אשר לאיורע השני, הייתה שרמת הקונקרטיות שלו נמוכה יותר, והוא בעיקר בעל אופי כללי, והיות שנשלחה בראשת הפיסבוק, מצאתי כי יש להעמיד את המתחם בגין על **טוווח** שבין מאסר על תנאי ועד שישה חודשים עבודה שירות, **בצד קנס כספי**.

קביעת העונש בתחום המתחם

27. בעת קביעת העונש בתוככי המתחם, ראוי לחת את הדעת לשיקולים הבאים:

א. הודיתו של הנאשם ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעבירות שיויחסו לו, חסר זמן שיפוטי, הביע חרטה בדיון שלפני והתחייב שלא ישוב על העבירות. מצאת כי חרטתו של הנאשם כנה ואמיתית ומכך שקיימת הצדקה להתחשב בה בעת גזירת הדין (ראו רע"פ 3849/05 **טורג'מן נ' מדינת ישראל** (23.6.2005)).

ב. היעדר עבר פלילי - הנאשם בענייננו נעדר עבר פלילי, דבר המשמש שיקול מקל, הן בשל הסבירות כי בנסיבות אלה הוא לא ישוב ויבצע עבירות בעתיד, הן בשל ההנחה כי באין עבר פלילי, העבירה שבוצעה אינה משקפת דפוס התנהגות. ואולם, לצד זה יצון שבמצבי שבו העבירה שבאה מדובר אינה בבחינת מעשה בודד או מעידה חד פעמי, אלא מעשים שבוצעו במספר הזרמוניות, אף לאחר שנחקר בגנים ונקבעו לו תנאים מגבלים - שאוותם הפר, נחלש המשקל של היעדרו של עבר פלילי, שהרי שוב אין מדובר ב新闻网 של רגע אלא במהלך מודע ומחושב (ראו 966/19 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (29.1.2020); ע"פ 18/7307 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 23 (11.11.2019)).

ג. הרעתה היחיד והרבבים - שיקול נוסף שיש לשקל בעת קביעת העונש בתוככי מתחם הענישה, נוגע לשאלת קיומו של "סיכוי של ממש שהטלה עונש מסוים תביא" להרעתה היחיד ולהרעתה הרבבים (סעיף 40 ו-40ז לחוק העונשין). בענייננו מדובר למי שוחר עלי העבירה במספר הזרמוניות, ולא שעה לחודל מדרכו אף כ Sherman לחקירה - אליה בחר שלא להתייצב, ואף לאחר שנחקר. יתרה מכך, חלק מהਐומים, ואף החמורים שבהם נמסרו במהלך החקירה עצמה. במעטם אלה לימד הנאשם כי אין בעצם המפגש עם גורמי האכיפה כדי להביאו להעתה ולהניאו ממעשייו, ונדרש אמצעי אכיפתי מחמיר יותר. יתרה מכך, בשים לב לפגיעה החರיפה שיש במעשים מסווג זה במשפט הדמוקרטי, וכן בשים לב לקלותו שבאה ניתן לבצע - בחלוקת המהקרים בהקשר במקלדת, יש לקבוע ענישה שתשתמש משקל נגד לפיתוי לבצע מעשים שכאה, ותניא את היחיד והרבבים מלהוציאם אל הפועל.

ד. נסיבות חייו של הנאשם - כאמור, תסוקיר שירות המבחן הצבע על נסיבות חיים הכלולות בתמודדות מושכת עם קשיים סוציאאקונומיים ואיישים שונים והמליץ מטעם זה ומטעמים נוספים על השתפקות בענישה של של"צ. אכן, שירות המבחן הוא כלי עזר רב חשיבות, ובהתאם מן הראי לסת משקל לא מבוטל לעמדתו. ואולם, כידוע, ההחלטה הסופית אם לאמץ את המלצת שירות המבחן נתונה למוטב היושב בדיון. בנסיבות מקרה זה מצאת כי יש בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בקשאים שחוווה בחיו ובניסינו לשקם את עצמו, כדי להצדיק הקלה בעונש שיטול עליו בתוככי המתחם. עם זאת, אני סבור שהמלצת שירות המבחן להסתפק בענישה של של"צ אינה מעניקה משקל מספיק לפגיעה באינטרסים המוגנים בנסיבות המקרה, ואני מא贔ת ראוי בין חומרת האיים, תוכנם, אופן מסירתם, משכם והעובדיה שבוצעו ואף הווחמרו גם לאחר שבוצעו פעולות אכיפה; לבן שיקולי האישיים של הנאשם.

28. כדי如此, במצב של ריבוי עבירות המגבש ריבוי איורים, רשאי בית המשפט לגזר עונש נפרד לכל איורע (ולאחר מכן לקבוע את מידת החפיפה בין העוינויים או הנסיבות או עונש כולל לכל האיורים (סעיף 04ג לחוק העונשיין). בעניינו, בשים לב לטיב העבירות, לקרבה ביניהן, למגוון האינטנסים המוגנים ולבסיס המשפט ש עומד ביסוד הפרשה כולה, מצאתי כי יש מקום לקבוע עונש כולל לשני האיורים שבנדון. בשים לב למכלול נסיבות העניין, מצאתי להטיל על הנאים את העוינויים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל שירצו בדרך של עבודות שירות. בהתאם להמלצת שהוגשה במסגרת חווות הדעת מטעם הממונה על עבודות שירות, יבוצעו עבודות השירות בעירית חדרה- רובע בית אליעזר, החל מיום 2.11.22, במשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר לפי חוק העונשיין. במועד זה יתיצב הנאים, לא יותר מהשעה 00:00, במשרדי הממונה על עבודות שירות, שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו. הנאים מזוהר כי אי ביצוע עבודות השירות כסדרן או אי שיתופ פעולה עם הממונה על עבודות שירות, עלולים להביא להפקעתן, וRICTSI יתרת עונש המאסר מאחוריו סורג ובריח.
- ב. שמונה חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים, לביל יעבור הנאים עבירת איומים.

ג. מאחר שאין מדובר בעבירה בעלת היבטים כלכליים, ובשים לב למצבו הכלכלי של הנאים, כמפורט בתסקיר, מצאתי להסתפק בהטלת התחייבות, חלף קנס. הנאים יתחייב להימנע מביצוע עבירות איומים בתוקופה של שלוש שנים מיהום, וככל שיבצע עבירה כזו, ישלם סך של 5,000 ₪.

המציאות תעבור העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, בנווכחות הצדדים.